

Sygn. akt II K 163/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Olejarczyk

Protokolant: st. sekretarz sądowy Małgorzata Grabowska

Prokurator Prokuratury Rejonowej: Tomasz Niesłuchowski

po rozpoznaniu w dniach: 23.07.2015r., 08.10.2015r. i 10.11.2015r. sprawy:

K. K. (1)

s. W. i K. z domu P.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 05 lutego 2015r. w ruchu lądowym w miejscowości W., gm. K. kierował samochodem osobowym marki F. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem: I – 1,03 mg/l, II – 1,23 mg/l, III – 1,11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie (sygn. akt II K 1402/10) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości

tj. o czyn z art.178a§4 kk

II. w dniu 28 lutego 2015 roku w K. znieważył umundurowanych funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w K. sierż. A. B. i sierż. G. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, w ten sposób, że podczas przeprowadzanej interwencji na ul. (...), a także doprowadzenia do KPP K. i w Szpitalu (...) w K. wyzywał wyżej wymienionych funkcjonariuszy policji słowami powszechnie uznanymi za obelżywe oraz ich opluł, przy czym czynu tego dopuścił się publicznie i oczywiście z błahego powodu, okazując w ten sposób rażące lekceważenie porządku prawnego

tj. o czyn z art.226§1 kk w zw. z art.57a§1 kk

I. oskarżonego **K. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to w oparciu o przepisy Kodeksu Karnego w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20.03.2015r., poz. 396) przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. :

- za czyn z pkt I a/o z mocy art.178a§4 kk skazuje go na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn z pkt II a/o z mocy art.226§1 kk w zw. z art.57a§1 kk skazuje go na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art.85 kk, art.86§1 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego jednostkowe kary pozbawienia wolności i w ich miejsce wymierza karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. na podstawie art.42§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3(trzech) lat,

IV. na podstawie art.43§3 kk zobowiązuje oskarżonego do zwrotu prawa jazdy do Wydziału Komunikacji Starostwa Powiatowego w K.,

V. na podstawie art.57a§2 kk orzeka wobec oskarżonego nawiązki na rzecz pokrzywdzonych A. B. i M. G. w kwotach po 50 (pięćdziesiąt) złotych,

VI. na podstawie art.624§1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

II K 163/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ustalono następujący stan faktyczny :

W dniu 05 lutego 2015r. funkcjonariusz policji S. P. otrzymał telefon z informacją od osoby chcącej zachować anonimowość, że pijany kierowca porusza się pojazdem po miejscowości W.. S. P. zawiadomił dyżurnego KPP w K.. Na miejsce zdarzenia około godziny 19.50 udali się funkcjonariusze policji A. B. i K. D.. Samochód F. (...) nr rej. (...) stał na skrzyżowaniu, przy wjeździe do miejscowości W.. Na poboczu oraz na całej szerokości jezdni widoczne były ślady manewrowania, pojazd miał włączone światła i silnik. Kierowca starał się wyjechać z pobocza, ale koła wozu grzęzły w śniegu. Na miejscu kierowcy siedział K. K. (1), znany funkcjonariuszom z wcześniejszych interwencji policji mieszkaniec W., który wyłączył silnik. Gdy wysiadł z pojazdu, policjanci zauważyli, że znajduje się on pod wyraźnym działaniem alkoholu, miał bełkotliwą mowę, chwiejny krok i wyczuwalna była woń alkoholu z ust. Funkcjonariusze zbadali K. K. (1) urządzeniem A., które wskazało, że mężczyzna jest nietrzeźwy, po czym zabrali go do KPP w K., gdzie poddano go badaniom urządzeniem stacjonarnym Alkometr A2.0. Wynik wykazał o godz. 20.45 – 1,03 mg/l, o godz. 20.48 – 1,23 mg/l i o godz. 21.19 – 1,11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

W dniu 28 lutego 2015 r. A. B. i M. G. na polecenie dyżurnego udali się na ulicę (...) w rejon sklepu (...) w K., gdzie T. R. zgłosił, że nietrzeźwy mężczyzna wsiada do samochodu marki S. nr rej. (...) i chce odjechać. Po przybyciu na miejsce okazało się, że nietrzeźwym mężczyzną był K. K. (1). Na widok funkcjonariuszy policji K. K. (1), zaczął się oddalać z miejsca, uderzył ręką w pojazd S. oraz zaczął kopać inne znajdujące się na parkingu pojazdy. Wobec agresywnego zachowania, funkcjonariusze wezwali go do zachowania zgodnego z prawem. K. K. (1) nie stosował się do wydawanych poleceń, zaczął używać wobec funkcjonariuszy słów powszechnie uznawanych za obelżywe jak na k. 31, 32-33 sytuacja miała miejsce na parkingu przed sklepem (...). Następnie został on odwieziony do KPP w K., a potem celem zbadania jego stanu trzeźwości do Szpitala (...) w K.. Zarówno na komendzie, jak też w szpitalu w obecności pacjentów i dzieci, K. K. (1) zachowywał się agresywnie, znieważał policjantów, a także opluł ich. Po zbadaniu jego stanu trzeźwości, został odwieziony do (...) w K..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: zeznania świadków A. B. k. 8, 17, 29-31, 74, M. G. k. 32-33, 74v, S. P. k. 74v, K. D. k. 12, 18, 74v- 75, częściowe wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z pkt. II a/o k. 73v, protokół użycia urządzenia kontrolno- pomiarowego k. 3.

Oskarżony K. K. (1) przyznał się w całości do znieważenia funkcjonariuszy A. B. i M. G. podczas i w związku z wykonywaniem przez nich czynności służbowych. Odnosząc się do zarzutu z pkt. I wyjaśnił, że nie prowadził pojazdu w stanie nietrzeźwości, on w pojeździe jedynie spał. Oskarżony podał, że w dniu 5 lutego 2015r. spotkał w sklepie (...) znajomych, z którymi wypił alkohol. W sumie spożyli we trzech, cztery butelki wódki o pojemności 0,7 l . Następnie zaczęli jeździć samochodem, należącym do matki oskarżonego marki F. (...). Pojazdem kierował mężczyzna o imieniu M., który tego dnia nie spożywał alkoholu. Obok kierowcy siedział mężczyzna na którego mówili G., na tylnym siedzeniu siedział oskarżony oraz mężczyzna o pseudonimie (...). Mężczyźni jechali w kierunku W., tam zabrakło im paliwa. Według relacji oskarżonego, wszyscy koledzy udali się po paliwo, podczas gdy on zasnął w pojeździe. (...) stało

na poboczu. Obudziła go policja. K. K. (1) stanowczo zaprzeczył, by kierował pojazdem. Nie potrafił także wskazać danych personalnych kolegów, twierdząc że zna ich pseudonimy, poznali się na leczeniu odwykowym (wyjaśnienia k. 73v).

Sąd zważył, co następuje :

Wyjaśnienia oskarżonego K. K. (1) w których przyznał się do popełnienia czynu z pkt. II a/o zasługują na uwzględnienie. Korespondują one z przeprowadzonymi dowodami w postaci zeznań świadków A. B. i M. G..

Funkcjonariusze policji słuchani na okoliczność zajścia na ulicy (...), zrelacjonowali przebieg następujących po sobie wydarzeń. Wskazali mianowicie na agresywne i wulgarne zachowanie oskarżonego, który nie reagował na wydawane polecenia. Używał wobec funkcjonariuszy słów powszechnie uznanych za obelżywe, nadto opluł ich. Świadkowie zgodnie zeznali, że oskarżony był pouczany o konsekwencjach nie stosowania się do wydawanych poleceń tzn. o możliwości użycia wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Pomimo tego oskarżony nie zmienił swojego zachowania. W konsekwencji użyto wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Następnie doprowadzono oskarżonego do Komendy Powiatowej w K., a następnie szpitala. W trakcie doprowadzania nadal używał wobec policjantów słów powszechnie uznanych za obelżywe. Świadcami zachowania oskarżonego byli pacjenci szpitali, wśród których były dzieci.

W ocenie Sądu brak jest podstaw, by odmówić wiary zeznaniom funkcjonariuszy policji. Zeznania w/w korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego tworząc zwartą całość.

Odnosząc się do wyjaśnień oskarżonego w zakresie czynu z pkt I a/o uznać należy, że w sposób oczywisty zmiernają do uwolnienia się oskarżonego od odpowiedzialności karnej za przestępstwo stypizowane w art. 178a§4 kk.

W żadnym zakresie wyjaśnienia oskarżonego nie pokrywają się z zeznaniami świadków tj. A. B. i K. D.. Po pierwsze wokół samochodu F. (...) nie było żadnych śladów wskazujących na obecność osób trzecich. Jak zeznała A. B. wówczas nie padał śnieg, który mógłby przykryć ślady. Gdy policjanci podeszli do wozu, oskarżony nie spał, lecz siedział za kierownicą i próbował ruszyć z miejsca. (...) na skutek działań oskarżonego, grzęzło w śniegu, stało w zaspie, światła były włączone. Zachowanie oskarżonego wskazywało, że znajduje się on pod wyraźnym działaniem alkoholu, miał problemy z utrzymaniem równowagi, bełkotliwą mowę i chwiejny krok. Z relacji policjantów nie wynika w żaden sposób, by oskarżony wskazywał, że był jedynie pasażerem pojazdu. Nie podnosił również argumentów o rzekomym udziale w zdarzeniu innych osób. Ślady na drodze wskazywały na wykonywane manewry hamowania, przechodziły zygakiem po całej szerokości jezdni i kończyły się przy samochodzie.

Zastana sytuacja koreluje z relacją świadka S. P., który otrzymał telefoniczną informację od osoby, chcącej zachować anonimowość, że nietrzeźwy kierowca porusza się po drodze w kierunku W., uszkodził słupki przy drodze i wpadł do rowu (samochód stał w zaspie na poboczu) (zeznania k. 74v).

Oskarżony na rozprawie nie uwiarygodnił swoich twierdzeń o udziale w zdarzeniu osób trzecich. Mężczyźni, którzy rzekomo towarzyszyli oskarżonemu w drodze do miejscowości W. nie zostali ustaleni. Oskarżony nie zna ich imion oraz nazwisk, nie wie gdzie zamieszkują, a telefon jednego z nich nie odpowiada. Według relacji oskarżonego poznał ich na leczeniu odwykowym, a tamtego feralnego dnia spotkał ich przypadkowo w sklepie (...). Jeden ze spotkanych mężczyzn nie pił alkoholu, dlatego też to on prowadził pojazd (wyjaśnienia k. 73).

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego nie mają nic wspólnego z rzeczywistością, stanowią przyjętą linię obrony, mającą przekonać Sąd do niewinności oskarżonego. Trudno uznać za logiczne wyjaśnienia oskarżonego, że nieznanemu bliżej osoby, o których praktycznie nic nie wie, wsiadają do jego pojazdu, jedna z nich kieruje samochodem, razem piją alkohol, potem zaś pozostawiają pijanego oskarżonego w wozie, a sami we trzech idą po paliwo. Przy czym żaden dowód, czy ślad nie wskazuje na obecność innych osób. Oskarżony zaś oprócz tego, że nie kierował pojazdem i nie był sam, nie potrafi wskazać więcej szczegółów zdarzenia.

Matka oskarżonego K. K. (2) potwierdziła, że w dniu 5 lutego 2015 r. udostępniła synowi należący do niej pojazd marki F. (...) o numerze (...), którym miał pojechać do miejscowości C.. Syn wrócił taksówką w godzinach nocnych do domu, był nietrzeźwy, zaś samochód odebrała w późniejszym terminie z parkingu policji. (zeznania k. 77-77v).

W tym stanie rzeczy, po przeprowadzonej analizie materiału dowodowego Sąd uznał oskarżonego za winnego tego, że w dniu 05 lutego 2015r. w ruchu lądowym w miejscowości W., gm. K. kierował samochodem osobowym marki F. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem: I – 1,03 mg/l, II – 1,23 mg/l, III – 1,11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie (sygn. akt II K 1402/10) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości czym wyczerpał dyspozycję art.178a§4 kk oraz za winnego tego, że w dniu 28 lutego 2015 roku w K. znieważył umundurowanych funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w K. sierż. A. B. i sierż. G. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, w ten sposób, że podczas przeprowadzanej interwencji na ul. (...), a także doprowadzenia do KPP K. i w Szpitalu (...) w K. wyzywał wyżej wymienionych funkcjonariuszy policji słowami powszechnie uznanymi za obelżywe oraz ich opluł, przy czym czynu tego dopuścił się publicznie i oczywiście z błahego powodu, okazując w ten sposób rażące lekceważenie porządku prawnego, czym wypełnił dyspozycją art. 226§1 kk w zw. z art.57a§1 kk

Oskarżony jak wynika z wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie (sygn. akt II K 1402/10) był już wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości (k. 49).

Odnośnie czynu z pkt. II a/o w ocenie Sądu czyn ten miał niewątpliwie charakter chuligański. Treść art. 115§21 kpk stanowi, że „, występkiem o charakterze chuligańskim jest występek polegający na umyślnym zamachu na zdrowie, na wolność, na cześć lub nietykalność cielesną, na bezpieczeństwo powszechne, na działalność instytucji państwowych lub samorządu terytorialnego, na porządek publiczny (...), jeżeli sprawca działa publicznie i bez powodu albo z oczywiście błahego powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego.

Sąd Najwyższy w uchwale składu 7 sędziów z dnia 20 września 1973 roku (VI KLZP 26/73, OSNKW 1973, nr 11, poz. 132) wypowiedział się, że „działanie publiczne” (...) zachodzi wówczas, gdy bądź ze względu na miejsce działania, bądź ze względu na okoliczności i sposób działania sprawcy jego zachowanie się jest lub może być dostępne (dostrzegalne) dla nieokreślonej liczby osób, przy czym sprawca mając świadomość tej możliwości co najmniej na to się godzi”. Tak więc znamie publiczne wskazuje nie tyle na miejsce, ile na sytuację, której nie należy traktować in abstracto, lecz in concreto. Czyn nie ma charakteru publicznego, jeżeli popełniony jest wprawdzie w miejscu publicznym, ale w takim czasie i okolicznościach, że jest niedostępny dla szerszego kręgu osób (por. Kodeks Karny, komentarz do art. 115 §21 kk. pod redakcją Andrzeja Marka, LEX 2007 r.)

W świetle tych wywodów i okoliczności niniejszej sprawy należy przyjąć, że K. K. (1) działał publicznie. Na miejscu zdarzenia, w szpitalu oprócz funkcjonariuszy policji, znajdowali się pacjenci, w tym dzieci. Osoby postronne obserwowały zdarzenie. Tak więc zarówno ze względu na czas, jak i okoliczności tego zajścia, zachowanie się oskarżonego było dostrzegalne dla szerszego kręgu osób, nosiło zatem cechy występkę chuligańskiego, co też znalazło swoje odzwierciedlenie w kwalifikacji prawnej czynu

Przechodząc do rodzaju i wymiaru kary za popełnione czyny, Sąd uwzględnił okoliczności obciążające i łagodzące. Czyny, których dopuścił się oskarżony charakteryzują się znacznym stopniem społecznej szkodliwości.

Popelniając czyn z art. 178a§4 kk oskarżony godził w dobro prawne w postaci bezpieczeństwa w komunikacji. Oskarżony działaniem swoim naruszył podstawowe reguły ostrożności obowiązujące uczestników ruchu drogowego, ponadto jego zachowanie groziło wystąpieniem poważnych szkód.

Okolicznością obciążającą jest niewątpliwie uprzednią karalność oskarżonego, w tym z art. 178a§1 kk i z art. 226 §1 kk (karta karna k. 79).

Dopuszczając się czynu z pkt. II a/o zachowaniem swoim oskarżony godził w działalność instytucji państwowych jaką jest policja, godził w porządek publiczny. Jego postępowanie było agresywne i wulgarne. Oskarżony znieważył i opluł funkcjonariuszy podczas i w związku z wykonywaniem przez nich czynności służbowych. Ponadto oskarżony działał z oczywiste ła powodu, okazując swoim zachowaniem rażą ce lekceważenie porządku prawnego.

Okolicznością łagodzącą jest częściowe przyznanie się do winy w zakresie pkt. II a/o i przeproszenie pokrzywdzonych.

W tym stanie rzeczy, Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności. Z uwagi na daty popełnienia czynów w lutym 2015 r., Sąd uwzględnił zmianę przepisów prawnych, stosując art. 4§1 kk, który to przepis rozstrzyga kolizję w czasie stosowania przepisów ustawy nowej i obowiązującej poprzednio. Sąd zastosował ustawę względniejszą dla oskarżonego zgodnie z regułą intemporalną- art. 4§1 kk, która stanowi, że „jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy”.

Sąd zastosował ustawę w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20.03.2015r., poz. 396), albowiem przepisy poprzedniej ustawy były wówczas względniejsza dla oskarżonego. W szczególności chodzi tu o art. 49§2 kk, obecnie art. 43a§2 kk nakładający na osobę skazaną za czyn z art. 178a§4 kk, obowiązek orzeczenia świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 zł.

Sąd nie skorzystał z instytucji warunkowego zawieszenia kary, nie znajdując podstaw ku temu. Treść art. 69 § 4 kk. stanowi, że wobec sprawcy przestępstwa o charakterze chuligańskim oraz wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a§4 kk Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych wypadkach.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie występują szczególne okoliczności. Instytucja warunkowego zawieszenia wykonania kary jest nierozzerwalnie związana z istnieniem pozytywnej prognozy na przyszłość wobec oskarżonego. Sąd może skorzystać z tej instytucji jedynie wówczas, gdy jest mało prawdopodobnym, by sprawca w przyszłości popełnił ponownie przestępstwo. Zdaniem Sądu wobec oskarżonego nie istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna pozwalająca na uznanie, że skorzysta on z danej mu szansy i nie powróci na drogę przestępstwa. Nadto żadne szczególnie względy nie przemawiają za warunkowym zawieszeniem kary wobec K. K. (1).

Wymierzona kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynów, stopnia zawinienia, właściwości i warunków osobistych oskarżonego.

W ocenie Sądu kara ta spełni swe cele zapobiegawcze i wychowawcze, ponadto wpłynie na oskarżonego w ten sposób, aby w przyszłości powstrzymał się od podobnego typu zachowań, uzmysławiając ich szkodliwość. Orzeczona kara będzie zgodna ze społecznym poczuciem sprawiedliwości i w sposób prawidłowy ukształtuje świadomość prawną społeczeństwa.

Wychowawcze oddziaływanie na oskarżonego wzmocni również nałożony na niego na podstawie art. 42 § 2 środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, którego czas trwania Sąd określił z uwzględnieniem wskazanych wyżej okoliczności łagodzących i obciążających, w tym w szczególności stanu nietrzeźwości oskarżonego i jego uprzedniej karalności.

Sąd uznał, iż na wskazany okres należy wyeliminować oskarżonego z ruchu drogowego, by nie stanowił on zagrożenia dla innych jego uczestników. Na podstawie art.43§3 kk zobowiązano oskarżonego do zwrotu prawa jazdy do Wydziału Komunikacji Starostwa Powiatowego w K.,

Zgodnie z dyspozycją art. 57a §2 kk. Sąd orzekł wobec oskarżonego nawiązki w kwotach po 50 złotych na rzecz pokrzywdzonych.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 624 § 1 k.p.k, zwalniając K. K. (1) od ich zapłaty.